

Hogyan kerüljük el az etikett hibákat Japánban?

A Japán kultúra olyan ősi szokásokban gyökerezik, amelyek a becsületet, az alázatot és a tiszteletet hangsúlyozzák olyan módon, amely egy nyugati ember számára ismeretlennek vagy merevnek tűnhet. A testbeszédtől kezdve az ételek fogyasztásáig minden, amit teszünk, akaratlanul is jeleket küldhet, és befolyásolhatja, hogy mások hogyan látnak bennünket. Bár a japánok többsége hozzászokott a nyugati látogatókhoz, és elnézi az etikett béli hibákat, a tisztelet jelének tekintik, ha a vendég igyekszik megfelelni a helyi szokásoknak. Ha utánajárunk a dolgoknak, és megértjük a különböző társadalmi helyzeteket, jó benyomást kelthetünk, ami pozitívan fog visszatükröződni a személyiségünkre.

1. A nyilvános szokások követése

Öltözzünk megfelelően. A japánok többsége meglehetősen hasonlóan öltözködik, mint a nyugatiak, így nem kell aggódnia amiatt, hogy különleges ruhákat vásároljon az útra. A japán kultúra azonban valamivel nagyobb hangsúlyt fektet a nyilvános helyeken való professzionális öltözködésre, mint nyugaton. Ha lehet inkább a szebb ruháinkat csomagoljuk be és vegyük fel.

- ❖ A felnőtt férfiak általában nem viselnek rövidnadrágot Japánban, még melegebb időben sem.

- ❖ A nőkkel szembeni elvárások, hogy szerényen öltözzenek, Japánban valamivel magasabbak, mint nyugaton. A japán nők általában eltakarják a vállukat, és kerülnek a testhezálló ruhákat. Ez az elvárás azonban kevésbé van jelen a nagyvárosokban, mint például Tokióban.
- ❖ Japánban a szandálcipőt nem szokták nyilvánosan viselni. Nem fogják udvariatlanságnak tartani, de furcsa pillantásokat kaphatsz.

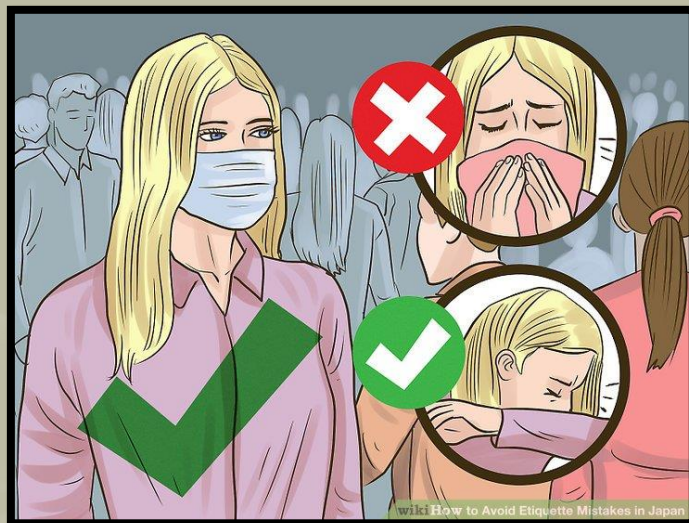
2. Figyeljünk a testbeszédére.

A testbeszéd jelzései Japánban sokkal szándékosabbak és általánosan érthetőbbek, mint a legtöbb nyugati kultúrában. Egy finom biccentés, mosoly vagy a kezek elhelyezése drasztikusan megváltoztathatja a szavak jelentését. Bár a nyugatiakhoz szokott japánok megértik, ha nem teljesen sajátítottad el ezeket a jeleket, vannak olyan testbeszédjelek, amelyek udvariatlannak tekinthetők.

- ❖ Próbálja meg mindig egyenesen tartani a hátát. Ha ülve görnyedünk, vagy állva a falnak dőlünk, az udvariatlanságnak és a társaidal szembeni elutasító magatartásnak számít.
- ❖ Ne tartsa a kezét a zsebében beszélgetés közben.
- ❖ Mutasson a kezével, ne az ujjával. Az ujjal való mutogatás sértésnek vagy akár fenyegetésnek is tekinthető.

3. Kerüljük el a baktériumok terjesztését.

A japánok nagyon lelkiismeretesen ügyelnek a baktériumok terjedésének megakadályozására. Ez különösen igaz az olyan nagyvárosokban, mint Tokió, mert sok nyilvános helyen nagy a zsúfoltság és a fertőző betegségek könnyen terjedhetnek.

- ❖ Ne fújja ki az orrát nyilvános helyen. Keressen inkább egy mosdót.
- ❖ Köhögjön inkább a karja hajlatába, mint a kezébe, így jobban eltakarja a száját.
- ❖ Ha megfázott, udvariasságból viseljen sebészi maszkot, hogy ne betegítsen meg másokat.

4. Tartsunk egy kis távolságot.

A japánok általában szeretnek egy kicsit nagyobb teret hagyni maguk között a beszélgetések során. Próbáljon meg annyi helyet hagyni, hogy ha mindkét beszélgetőpartner egyszerre hajolna meg, ne álljon fenn a fejek ütközésének veszélye.

Az érintés általában nem javasolt, és túlságosan bizalmasnak vagy agresszívnek tűnhet. Ez az olyan gyakori és jóindulatú nyugati cselekvésekre is vonatkozik, mint például valakinek a vállának megveregetése.

5. Tanuljunk meg helyesen meghajolni.

A meghajlás a nonverbális kommunikáció leggyakoribb formája. Bár a meghajlási szokások meglehetősen bonyolultak, egy látogató számára elegendő kétféle meghajlás használata.

- ❖ A mély meghajlást gyakran akkor használják, ha bocsánatot kérnek, vagy ha egy magasabb rangú személlyel találkoznak. Tartsa egyenesen a lábát és a hátát, és hajoljon meg derékban. Hajoljon meg eléggé, hogy az arca a padló felé nézzen, és tartsa meg a pozíciót legalább 2 teljes másodpercig, mielőtt visszatérne a függőleges helyzetbe.
- ❖ Mindenképpen végezzünk mély meghajlást egy munkaadó vagy bárki előtt, akit különösen tekintélyesnek tartunk. Bárki, aki lényegesen idősebb nálunk, szintén magasabb rangúnak számít.
- ❖ A kisebb meghajlást bizonyos mértékig a kézfogással egyenértékűnek tekintik. Lábainkat és a hátat tartsuk egyenesen, derékban hajoljunk meg, és gyorsan térjünk vissza a kiinduló helyzetbe. Hasonló korú vagy rangú emberekkel való találkozáskor illik ez a fajta meghajlás.

6. Vegyük le a cipőt, mielőtt belépünk egy lakóhelyre.

A cipő viselése valakinek a lakásában nem elfogadható. Szokás, hogy a vendégeknek papucsot adnak, amikor belépnek egy házba, így nem valószínű, hogy mezítláb vagy zokniban kell majd járnunk.

- ❖ Egyes szállodák, éttermek és más nyilvános létesítmények szintén megkövetelik a cipő levételét. Jó szabály, hogy ha a földön tatamit, azaz bambuszból szőtt padlószőnyeget látunk, vegyük le a cipőinket.

7. Ismerjük meg az ajándékozási szokásokat.

A japán kultúrában az ajándékozás nagyon elterjedt, és az alázatosság szükséges megnyilvánulásának tekintik, ha valaki udvariasan visszautasít egy ajándékot, amikor először felajánlják neki. A japánok ezt elvárják, és folytatják a felajánlást, és ekkor már el is fogadhatjuk.

Az első alkalommal a következő a jó válasz: "Hálás vagyok a nagylelkűségedért, de nem kellene elfogadnom".

- ❖ Ne bontsa ki az ajándékot az ajándékozó jelenlétében, kivéve, ha kifejezetten megkéri rá.
- ❖ Ha ajándékot ajánl fel, mutasson alázatot azzal, hogy azt mondja: "Szeretném felajánlani ezt a kis jelképet", hogy elkerülje a gazdagságával vagy nagylelkűségével való kérkedés látszatát.
- ❖ Fogadja az ajándékot mindkét kezét kinyújtva, ne csak az egyiket.

8. Jelenjünk meg időben.

A pontosság rendkívül fontos a japán kultúrában, így a késés egy találkozóról vagy eseményről azt jelezheti, hogy nem tiszteled a társaid idejét.

- ❖ Ha elkésik, kérjen bocsánatot.

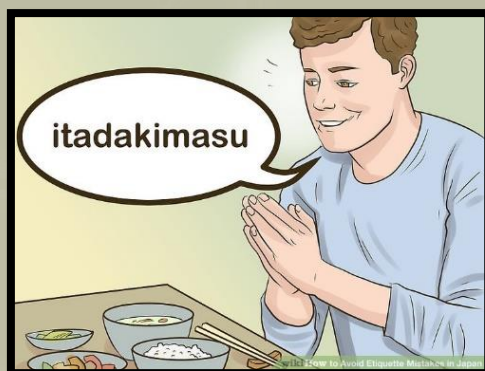
9. Tisztítsuk meg a kezünket.

Szokás a vacsoravendégeknek egy tál illatosított vizet adni a kézmosáshoz és/vagy egy *oshibori*-t, egy nedves kéztörölt.

- ❖ Egyes japán éttermekben nincs szalvéta. A legtöbb japán zsebkendőt hord magánál, és azt használja szalvétaként az étkezésekhez.

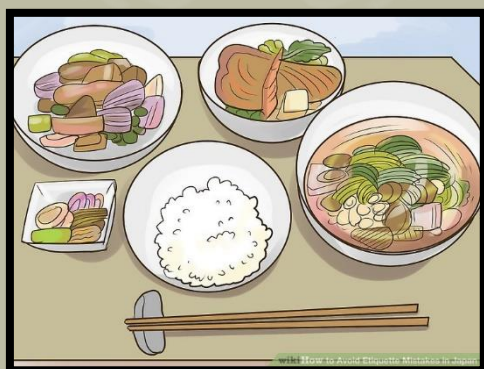
10. Evés előtt várjuk meg, amíg mindenki megkapja az ételét.

A nyugati szokásokhoz hasonlóan udvariatlanságnak számít enni vagy inni, mielőtt az asztalnál mindenki megkapta volna a saját adagját. Míg sok nyugati ember nem veszi észre, vagy nem foglalkozik azzal, ha valaki korán eszik, Japánban ezt negatívabban ítélik meg.

- ❖ Az étel átvételekor udvariasan azt kell mondani, hogy "*itadakimasu*", ami azt jelenti, hogy "hálásan fogadom".
- ❖ Ha közös kancsóból iszunk, udvarias dolog felajánlani, hogy öntsünk egy italt másoknak, mielőtt a sajátunkat kitöltenénk.

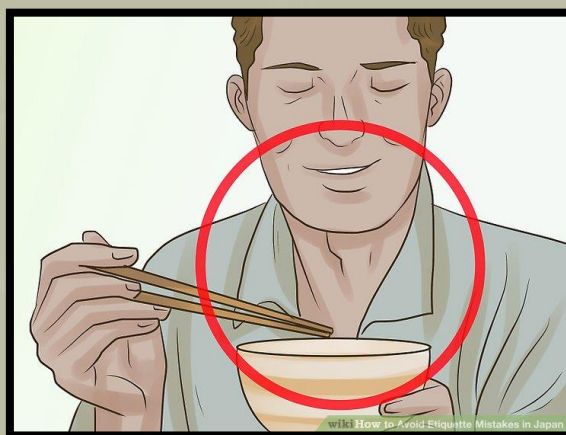
11. Tartsuk tiszteletben az ételek elrendezését.

A hivatalosabb étkezéseknél fontos az ételek tálalása és elrendezése. Ne rendezzük át az ételeket, edényeket vagy tányérokat a nem megfelelő módon.

- ❖ Amikor nem használjuk az evőpálcikákat, helyezzük őket egy *hashioki* nevű tartóra, ha van ilyen.
- ❖ A rizses tálalást mindig a tányér bal oldalán, a leveses tálalást pedig a tányér jobb oldalán tartjuk.

12. Ne pazaroljuk az ételt.

Pazarlásnak számít, ha az ételt a tányérra rakjuk, majd nem esszük meg. Egyszerre kis adagokat vegyünk, így tudhatjuk, hogy nem lesz túl sok az étel.

Az ételt magunkra vagy az asztalra önteni a rossz asztali modor súlyos formájának számít. Szokás a tányért vagy tálalást az állunk alatt tartani, miközben eszünk.

A fordítás az alábbi cikk felhasználásával történt: <https://www.wikihow.life/Avoid-Etiquette-Mistakes-in-Japan>